

ПРЕДГОВОР

Када је Лимска декларација о смјерницама за правила ревизије акламацијом делегата усвојена прије више од двије деценије, у октобру 1977. године, на IX INCOSAI конгресу у Лими (Перу), постојале су велике наде, али нимало сигурности да ће она постићи успјех широм свијета.

Искуства до којих се дошло с Лимском декларацијом од тада су превазишла чак и највећа очекивања и доказала свој одлучујући утицај на развијање ревизије јавних институција у контексту сваке земље појединачно.

Лимска декларација је једнако значајна за све државне институције окупљене у INTOSAI-у, без обзира на то којој регији припадају, какав развој су прошле, како су интегрисане у систем власти или како су организоване.

Успјех декларације се изнад свега приписује чињеници да она садржи свеобухватан попис циљева и питања у вези с ревизијом владиних институција, док у исто вријеме остаје врло значајна и концизна, чинећи тиме саму своју употребу лакшом, док њен јасан језик осигурава да се фокус не расплињује и не удаљава од главних елемената.

Главни циљ Лимске декларације је позвати на независну ревизију институције власти. Врховне институције за ревизију не могу преживјети ако овај захтјев не прерасте у стандард. Стога, није изненађујуће да питање независности врховних институција за ревизију наставља бити тема о којој се изнова расправља у оквиру заједнице INTOSAI-а.

Ипак, захтјеви Лимске декларације се не задовољавају само постизањем независности; ова независност захтијева постојање упоришта у легислативи, потребно је добро функционисање институције правне/законске сигурности, а то се може пронаћи само у демократијама заснованим на владавини закона.

Владавина закона и демократија су стубови на којима је заснована Лимска декларација. Правила садржана у Лимској декларацији су безвременске и есенцијалне вриједности које су задржале свој значај од времена када су прво усвојене. Чињеница да је одлучено да се ова декларација објави поново, више од двадесет година касније, заиста свједочи о њеном квалитету и далековидности њених творца.

Захвалност дугујемо и Међународном журналу ревизије владиних институција за напоре у објављивању новог издања Лимске декларације.

Схватајући значење овог фундаменталног документа који се с правом држи *Magna Carta* ревизије владиних институција, знамо да ће се и у будућности Лимска декларација наставити дистрибуирати, а придржавање њених идеала остаће трајни задатак свих нас.

Беч, септембар 1998. године

Др. Franz Fiedler

Генерални секретар INTOSAI-а

Преамбула

IX конгрес Међународне организације врховних институција за ревизију (INTOSAI), одржан у Лими:

- с обзиром на то да уредно и ефикасно коришћење јавних фондова представља есенцијални предуслов за исправно руковање јавним финансијама и ефикасност одлука надлежних власти;
- с обзиром на то да је за постизање овога циља, неопходно да свака земља посједује врховну ревизиону институцију чија је независност загарантована законом;
- с обзиром на то да су такве институције тим потребније, јер је држава своје активности проширила на социјалне и економске секторе, те на тај начин функционише и изван граница традиционалног финансијског оквира;
- с обзиром на то да су циљеви ревизије специфични, поименице: одговарајуће и ефикасно коришћење јавних фондова; развијање разумног управљања финансијама; уредно извршавање административних активности у социјалном и економском сектору; преношење информације јавном сектору и јавности уопште објављивањем објективних извјештаја неопходни за стабилност и развијање држава у њиховом придржавању циљева Уједињених народа;
- с обзиром на то да су претходни конгреси INTOSAI-ја и њене пленарне скупштине усвојиле резолуције чије су дистрибуисање одобриле све земље чланице;

ОДЛУЧУЈЕ: ДА ОБЈАВИ И ДИСТРИБУИШЕ ДОКУМЕНТ НАЗВАН: “ЛИМСКА ДЕКЛАРАЦИЈА О СМЈЕРНИЦАМА О ПРАВИЛИМА РЕВИЗИЈЕ”.

¹ Lima Declaration of Guidelines on Auditing Precepts, INTOSAI General Secretariat, 1998.

I – ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

ПОГЛАВЉЕ 1. СВРХА РЕВИЗИЈЕ

Концепт и успостављање ревизије неодојиви су у управљању јавним финансијама јер управљање јавним фондовима представља дужност. Ревизија није крај самој себи, него неопходан дио регулаторног система чији је циљ открити девијације од усвојених стандарда и кршења начела легалитета, ефикасности, ефикасности и економичности управљања финансијама довољно рано, како би се могућим учинило предузимање корективних мјера у појединачним случајевима, а одговорне натјерало да прихвате одговорност; како би се стекла компензација; или како би се предузеле кораци на спрјечавању, или барем отежавању таквих прекршаја.

ПОГЛАВЉЕ 2. EX ANTE РЕВИЗИЈА И EX POST РЕВИЗИЈА

1. Ex ante ревизија представља преглед прије представљања стања административних или финансијских активности; ex post је ревизија након представљања стања.
2. Ефикасна ex ante ревизија је неопходна за разумно управљање јавним фондовима повјерених држави. Њу може проводити врховна институција за ревизију, или нека друга институција.
3. Ex ante ревизија коју проводи врховна институција за ревизију има ту предност да може спријечити штету прије него она настане, али јој је недостатак што пред ревизију ставља претјерану количину задатака и чини нејасним одговорности прописане законима. Ex post ревизија коју врши врховна институција за ревизију подвлачи одговорност оних коју су задужени; она може довести до надокнаде настале штете и може спријечити понављање прекршаја.
4. Законски статус, услови и захтјеви сваке земље одређују да ли ex ante ревизију врши врховна институција за ревизију. Ex post ревизија је неопходни задатак сваке врховне институције за ревизију, без обзира на то да ли она врши или не и ex ante ревизије.

ПОГЛАВЉЕ 3. ИНТЕРНА РЕВИЗИЈА И ВАЊСКА РЕВИЗИЈА

1. Службе интерне ревизије се успостављају у оквиру одјељена влада и институција, док вањска ревизија није дио организационе структуре институција над којима ће се ревизија вршити. Врховне институције за ревизију су вањске службе ревизије.
2. Интерне службе ревизије су потчињене шефу одјељена у оквиру којег су установљене. Ипак, оне су функционално и организационо независне што је више могуће у њиховом надлежном конституционалном оквиру.
3. Врховна институција за ревизију, као вањска ревизија, има задатак да испита ефикасност интерне ревизије. Ако се интерна ревизија процјени ефикасном, биће учињени напори како би се, без предрасуде у смислу права врховне институције за ревизију да врши цјелокупну ревизију, постигла одговарајућа подјела или додјела задатака и сарадња између врховне институције за ревизију и интерне ревизије.

ПОГЛАВЉЕ 4. РЕВИЗИЈА ЗАКОНИТОСТИ, РЕГУЛАРНОСТИ/ИСПРАВНОСТИ И УЧИНКА

1. Традиционални задатак врховне институције за ревизију је ревизија законитости и регуларности/исправности управљања финансијама и рачуноводства.
2. Додатно, овој врсти ревизије, која задржава свој значај, постоји још једна важна врста ревизије – ревизија учинка, која је оријентисана ка испитивању способности извођења, економичности, ефикасности и ефикасности јавне управе/администрације. Ревизија учинка покрива не само специфичне финансијске операције, него укупни домет активности владе, укључујући и организационе и административне системе.
3. Циљеви ревизије коју врши врховна институција за ревизију – законитост, регуларност/исправност, економичност, ефикасност и ефикасност управљања финансијама – у основи су од једнаке важности. Ипак, на свакој је од врховних институција за ревизију да одреди приоритете на основу сваког случаја самог по себи.

II – НЕЗАВИСНОСТ

ПОГЛАВЉЕ 5. НЕЗАВИСНОСТ ВРХОВНИХ ИНСТИТУЦИЈА ЗА РЕВИЗИЈУ

1. Врховне институције за ревизију могу постићи своје циљеве објективно и ефикасно само ако су независне од ентитета над којим се ревизија врши и заштићене од вањског утицаја.
2. Иако државне институције не могу да буду апсолутно независне, јер су дио државе као цјелине, врховне институције за ревизију ће имати функционалну и организациону независност потребну за остваривање њихових задатака.
3. Успостављање врховних институција за ревизију и потребни степен њихове независности биће установљен Уставом; детаљи могу да буду одређени кроз легислатуру. Посебно, биће гарантована одговарајућа правна заштита од стране врховног суда против било каквог уплитања у независност и мандат за вршење ревизије врховне институције за ревизију.

ПОГЛАВЉЕ 6. НЕЗАВИСНОСТ ОСОБЉА И ФУНКЦИОНЕРА ВРХОВНИХ ИНСТИТУЦИЈА ЗА РЕВИЗИЈУ

1. Независност врховних институција за ревизију је неодојиво повезана са независношћу њених чланова. Чланови се дефинишу као оне особе које имају право да, у име врховне институције за ревизију, доносе одлуке, и које су одговорне за ове одлуке трећим странама, тј. чланови колегија који доноси одлуке или шеф монократски организоване Врховне институције за ревизију.
2. Независност чланова ће гарантовати Устав. Нарочито, у Устав ће бити укључене процедуре разрјешења са положаја, и које неће моћи угрожавати независност чланова. Метода именовања и разрјешења чланова зависиће од уставног уређења сваке земље.
3. У својим професионалним каријерама, ревизорско особље врховних институција за ревизију не смије да

буде под утицајем организација над којима се ревизија врши и не смије да зависи од таквих организација.

ПОГЛАВЉЕ 7. ФИНАНСИЈСКА НЕЗАВИСНОСТ ВРХОВНИХ ИНСТИТУЦИЈА ЗА РЕВИЗИЈУ

1. Врховним институцијама за ревизију ће бити обезбијеђено довољно финансијских средстава да им омогући извршавање њихових задатака.
2. Ако је потребно, врховне институције за ревизију ће имати право да се директно обрате за потребна финансијска средства јавној институцији која одлучује о буџету државе.
3. Врховне институције за ревизију ће имати право да користе фондове који су им додијељени под одвојеним поглављем буџета онако како оне сматрају за сходно.

III – ВЕЗЕ С ПАРЛАМЕНТОМ, ВЛАДОМ И УПРАВОМ – АДМИНИСТРАЦИЈОМ

ПОГЛАВЉЕ 8. ВЕЗА СА ПАРЛАМЕНТОМ

Независност врховних ревизорних институција, која је обезбијеђена према Уставу и закону, гарантује и веома висок степен иницијативе и аутономности, чак и када дјелују као представници парламента и ревизије врше на основу његових инструкција. Веза између врховне институције за ревизију и парламента ће бити прописана у Уставу према условима и захтјевима сваке земље.

ПОГЛАВЉЕ 9. ВЕЗЕ С ВЛАДОМ И УПРАВОМ – АДМИНИСТРАЦИЈОМ

Врховне институције за ревизију врше ревизију активности владе, њених административних власти – управе и других потчињених институција. Ово не значи, ипак, да је влада потчињена врховној институцији за ревизију. Посебно, влада је у потпуности и искључиво одговорна за своје дјеловање и пропусте и не може се разријешити – ослободити одговорности позивањем на налазе ревизије – осим ако такви налази нису достављени као правно валидне и као процјене за провођење, нити на експертно мишљење врховне институције за ревизију.

IV – ОВЛАШЋЕЊА ВРХОВНИХ ИНСТИТУЦИЈА ЗА РЕВИЗИЈУ

ПОГЛАВЉЕ 10. ОВЛАШЋЕЊА ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ

1. Врховне институције за ревизију ће имати приступа свим досјесима и документима у вези с управљањем финансијама и биће овлашћени да траже, усмено или писмено, било какве информације које захтјева ВРИ.
2. За сваку ревизију, Врховна институција за ревизију ће одлучити да ли је цјелисходније да се она врши у институцији над којом се ревизија врши или у самој врховној институцији за ревизију.
3. Било закон, било Врховна институција за ревизију (за појединачне случајеве) одређиваће рокове за достављање информација или подношење докумен-

та и других досјеа, укључујући финансијске извјештаје Врховној институцији за ревизију.

ПОГЛАВЉЕ 11. ПРОВОЂЕЊЕ НАЛАЗА ВРХОВНЕ ИНСТИТУЦИЈЕ ЗА РЕВИЗИЈУ

1. Организације у којима је ревизија извршена ће дати коментар на налазе Врховне институције за ревизију у временском периоду које је уопште одређено законом, или посебно одређено од стране Врховне институције за ревизију, и указати на мјере које су предузете као резултат налаза ревизије.
2. У размјери у којој налази Врховне институције за ревизију нису законски вриједни и обавезујући, Врховна институција за ревизију ће имати овлашћења да се обрати тијелу које је одговорно за предузимање неопходних мјера и да захтијева да надлежне стране преузму одговорност.

ПОГЛАВЉЕ 12. ЕКСПЕРТНА МИШЉЕЊА И ПРАВО НА КОНСУЛТАЦИЈЕ

1. Када је потребно, врховне институције за ревизију могу парламенту и управи обезбиједити услуге свог професионалног знања у облику експертних мишљења, укључујући коментаре на нацрте закона и друге финансијске прописе. Административне власти ће сносити искључиву одговорност за прихватање или одбацивање таквих експертних мишљења; штавише, овај додатни задатак не смије да антиципира будуће налазе ревизије Врховне институције за ревизију и не смије да се коси с ефективношћу њене ревизије.
2. Прописи за одговарајуће и што је могуће једнообразније рачуноводствене процедуре биће усвојене само након усаглашавања са Врховном институцијом за ревизију.

V – МЕТОДЕ РЕВИЗИЈЕ, РЕВИЗОРСКО ОСОБЉЕ, МЕЂУНАРОДНА РАЗМЈЕНА ИСКУСТАВА

ПОГЛАВЉЕ 13. МЕТОДЕ И ПРОЦЕДУРЕ РЕВИЗИЈЕ

1. Врховне институције за ревизију ће ревизију вршити у складу с програмом који саме одређују. Ово не утиче на право појединих јавних институција да захтијевају специфичне ревизије.
2. С обзиром на то да ревизије ријетко када могу да буду свеобухватне, врховне ревизорске институције по правилу ће наћи за потребно да користе приступ кориштењем узорака. Узорци ће, међутим, морати да буду бирани на основу датог модела и у довољном броју како би омогућили процјену квалитета и регуларности управљања финансијама.
3. Методе ревизије ће увијек бити прилагођене напретку науке и техникама у вези с управљањем финансијама.
4. Сматра се примјереним да Врховна институција за ревизију припреми приручнике за ревизију као помоћ својим ревизорима.

ПОГЛАВЉЕ 14. РЕВИЗОРСКО ОСОБЉЕ

1. Особље врховних институција за ревизију имаће квалификације и морални интегритет потребан за потпуно извршавање њихових задатака.

- При запошљавању особља за врховне институције за ревизију, биће на одговарајући начин узето у обзир натпросјечно знање и вјештине и адекватно професионално искуство.
- Посебна пажња биће дата теоретском и професионалном развијању свих чланова ревизионог особља врховних институција за ревизију, кроз интерне, универзитетске и међународне програме. Такав развој ће се подушавати свим могућим финансијским и организационим средствима. Професионални развој ће ићи изван традиционалне мреже знања о праву, економији и рачуноводству, и укључиваће друге технике пословног менаџмента, попут електронске обраде података.
- Плате ће, ради обезбјеђивања изврсног квалитета ревизионог особља бити адекватне посебним захтјевима који се постављају при таквом запошљавању.
- Ако међу ревизионим особљем нема доступних таквих специјализираних вјештина, Врховна институција за ревизију може, ако је неопходно, да ангажује вањске стручњаке.

ПОГЛАВЉЕ 15. МЕЂУНАРОДНА РАЗМЈЕНА ИСКУСТАВА

- Међународна размјена идеја и искустава у оквиру INTOSAI-а је ефикасан начин помоћи врховним институцијама за ревизију у извршавању њихових задатака.
- Ова је сврха до сада испуњавана кроз конгресе, семинаре, обуке, заједнички организоване са УН-ом и другим институцијама, регионалне радне групе и публиковањем професионалног журнала.
- Пожељно је да се ова настојања прошире и интензивирају. Развој једнообразне технологије ревизије јавних институција заснован на компаративним законима је од врхунске важности.

VI – ИЗВЈЕШТАВАЊЕ

ПОГЛАВЉЕ 16. ИЗВЈЕШТАВАЊЕ ПАРЛАМЕНТА И ЈАВНОСТИ

- Врховна институција за ревизију ће бити овлашћена и од ње ће се Уставом захтијевати годишње извјештавање о њеним налазима парламента или других надлежних јавних институција; овај извјештај ће се публиковати. То ће обезбиједити широку дистрибуцију и расправљање, и унаприједити прилике за провођење налаза врховне институције за ревизију.
- Врховна институција за ревизију ће, такође, бити овлашћена да извјештава о посебно важним налазима током године.
- Уопште гледано, годишњи извјештај ће покривати све активности Врховне институције за ревизију; само онда када су у то укључени интереси вриједни заштите или заштићени законом, врховна институција за ревизију ће пажљиво “одвагати” такве интересе наспрот добробитима која проистичу из публиковања.

ПОГЛАВЉЕ 17. МЕТОДЕ ИЗВЈЕШТАВАЊА

- Извјештај ће представљати чињенице и њихову процену на објективан, јасан начин, и биће ограничен на

оне есенцијалне. Формулација извјештаја ће бити прецизна и лако разумљива.

- Врховна институција за ревизију ће обратити дужну пажњу ставовима организација у којима се ревизија вршила о њеним налазима.

VII – ОВЛАШЋЕЊА РЕВИЗИЈЕ ВРХОВНИХ ИНСТИТУЦИЈА ЗА РЕВИЗИЈУ

ПОГЛАВЉЕ 18. УСТАВНЕ ОСНОВЕ ОВЛАШЋЕЊА РЕВИЗИЈЕ; РЕВИЗИЈА УПРАВЉАЊА ЈАВНИМ ФИНАНСИЈАМА – ФОНДОВИМА

- Основна овлашћења ревизије врховних институција за ревизију ће бити уврштена у устав; детаљи могу да се разраде у легислативи.
- Стварне одредбе ревизионих овлашћења врховних институција за ревизију ће зависити од стања и захтјева сваке земље.
- Све јавне финансијске операције, без обзира на то да ли се оне рефлектују и на који начин у националном буџету, биће предмет ревизије коју врше врховне институције за ревизију. Искључивање дијелова финансијског менаџмента неће резултирати искључивањем тих дијелова из ревизије коју врше врховне институције за ревизију.
- Врховне институције за ревизију би требало да промовишу, кроз своје ревизије, јасно дефинисање класификације буџета и рачуноводственог система који треба да буду што јаснији и једноставнији.

ПОГЛАВЉЕ 19. РЕВИЗИЈА ЈАВНЕ УПРАВЕ И ДРУГИХ ИНСТИТУЦИЈА У ИНОСТРАНСТВУ

Као опште начело, јавна управа и друге институције успостављене у иностранству ће, такође, бити предмет ревизије Врховне институције за ревизију. Када се врши ревизија ових институција, дужна пажња ће бити дата ограничењима која поставља међународно право; тамо гдје је то оправдано, ова ограничења ће бити превазиђена развијањем међународног права.

ПОГЛАВЉЕ 20. РЕВИЗИЈА ПОРЕЗА

- Врховне институције за ревизију ће имати овлашћења да ревидирају прикупљање пореза што је то шире могуће, како би се испитали појединачни порески досјеи.
- Ревизије пореза су, прије свега, ревизије законитости и регуларности. Ипак, када врши ревизију примјене пореских закона, Врховна институција за ревизију ће, такође, да испитује систем и ефикасност прикупљања пореза, постизање циљева прихода, и ако је то примјерено, предлагаће могућа унапређења законодавном тијелу.

ПОГЛАВЉЕ 21. ЈАВНИ УГОВОРИ И ЈАВНИ РАДОВИ

- Значајни финансијски фондови, које јавне власти троше на уговоре и јавне радове, оправдавају посебно исцрпну ревизију фондова који се користе.
- Јавно такмичење је најпримјеренија процедура за добијање најповољније понуде у смислу цијене и квалите-

та. Кад год не буде позива на јавни тендер, врховна ће институција за ревизију утврђивати разлоге томе.

- Када се врши ревизија јавних радова, врховна институција за ревизију ће промовисати развијање одговарајућих стандарда за регулисање управљања таквим радовима.
- Ревизија јавних радова ће покривати не само регуларност плаћања, него и ефикасност управљања конструкцијом и квалитет посла.

ПОГЛАВЉЕ 22. РЕВИЗИЈА СРЕДСТАВА ЗА ЕЛЕКТРОНСКУ ОБРАДУ ПОДАТАКА

Значајни фондови се троше на средства за електронску обраду података, што такође захтијева вршење одговарајуће ревизије. Такве ревизије ће се заснивати на системима и покривати такве аспекте попут планирања према захтјевима; економичног кориштења опреме за обраду података; кориштење особља са одговарајућом стручношћу, углавном из администрације организације у којој се ревизија врши; превенције злоупотреба; и корисности информација које се тим путем производе.

ПОГЛАВЉЕ 23. КОМЕРЦИЈАЛНА ПРЕДУЗЕЋА С ЈАВНИМ УДЈЕЛОМ – ДРЖАВНИМ КАПИТАЛОМ

- Експанзија економских активности владе често за резултат има успостављање предузећа према приватном праву. Ова предузећа – ако влада има значајан удио у њима, нарочито тамо гдје има већински удио, или гдје има доминирајући утицај, такође ће бити предмет ревизије од стране Врховне институције за ревизију.
- Примјерено је да се такве ревизије изводе као ex post ревизије; оне ће обрађивати питања економичности, ефикасности и успјешности.

- Извјештаји парламенту и јавности о ревизији у таквим предузећима ће узети у обзир ограничења која захтијева заштита индустријских и трговинских тајни.

ПОГЛАВЉЕ 24. РЕВИЗИЈА ИНСТИТУЦИЈА СА ДРЖАВНОМ ПОМОЋИ – СУБВЕНЦИЈОМ

- Врховне институције за ревизију ће имати овлашћења вршења ревизије кориштења помоћи/субвенција одобрених из јавних фондова.
- Када је субвенција/помоћ посебно висока, сама по себи или у вези с приходима и капиталом субвенционисане организације, ревизија може, ако се то захтијева, проширити тако да укључује цјелокупни финансијски менаџмент субвенционисане институције.
- Злоупотреба помоћи/субвенција ће резултирати захтјевима за накнадом.

ПОГЛАВЉЕ 25. РЕВИЗИЈА МЕЂУНАРОДНИХ И НАДРЖАВНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

- Међународне и надржавне организације, чији се трошкови покривају доприносима из земаља чланица, биће предмет вањске, независне ревизије као земље појединачно.
- Иако ће такве ревизије узети у обзир ниво извора који су кориштени и задатке ових организација, оне ће слиједити начела слична онима којима се руководи ревизија коју спроводе врховне институције у земљама чланицама.
- Вањске институције за ревизију за провођење таквих ревизија ће се углавном именовати из врховних институција за ревизију.

О Б А В Ј Е Ш Т Е Њ Е

У оквиру програма континуиране професионалне едукације, Савез рачуновођа и ревизора Републике Српске, у јулу 2006. године, организује 6. Семинар за рачуновође буџетских корисника.

Семинар ће се одржати у хотелу "Кардиал", Бања Врућица, Теслић.

Коментари нових законских рјешења, извјештаји Главне службе за ревизију јавног сектора са препорукама, практични примјери поступања по препорукама, периодично извјештавање, забиљешке уз финансијске извјештаје, само су неке од тема које ће бити обрађене на овом Семинару.

Информације о датуму одржавања, програму рада и условима учешћа, као и до сада, биће достављене у писаној форми, на адресе корисника буџета.

**САВЕЗ РАЧУНОВОЋА И РЕВИЗОРА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ И ФИНРАР**
организују дводневни симпозијум на тему

**КОРПОРАТИВНО УПРАВЉАЊЕ
у функцији стварања стабилнијег
пословног амбијента**

Симпозијум ће се одржати
од 12-13. јуна 2006. у Бањи Врућици

**ОСТАЛЕ ПОЈЕДИНОСТИ
И ПРОГРАМ РАДА
БИЋЕ ОБЈАВЉЕНИ
У НАРЕДНОМ БРОЈУ
ФИНРАРА**

Ступањем на снагу Закона о
рачуноводству и ревизији
Републике Српске у јулу 2005. године
у Републици Српској је
од 01.01.2006. године обавезна примјена
Међународних стандарда
финансијског извјештавања
за сва приватна и јавна предузећа
са сједиштем у Републици Српској
која имају јавну одговорност.
С тим у вези Савез је објавио књигу
Међународни стандарди
финансијског извјештавања
(која обухвата и све Међународне
рачуноводствене стандарде),
а која се налази у продаји
у свим друштвима
рачуновођа и ревизора.

International Federation
of Accountants

International
Accounting Standards
Board

